Застосування даної моделі приводить до отримання декількох видів економічного ефекту:

- частина коштів, які зберігаються в товарах, виходить в обіг за рахунок ліквідації надлишку дорогих запасів; це підвищує платоспроможність підприємства;
- відбувається економія засобів на організацію запасів в результаті оптимізації розміру замовлення; це зумовлено зниженням витрат на виконання замовлення, або зменшенням об'єму товару на складі;
- знижується ризик перебоїв в діяльності підприємства за рахунок мінімізації ризиків псування по найбільш цінних запасах класу А;
- при автоматизації розрахунків за допомогою програмного продукту Powersim скорочуються витрати часу на операції по управлінню запасами.

Розроблена модель управління торговими запасами – це не одноразовий захід, а постійно діючий механізм. Її впровадження необхідно відобразити в обліковій політиці будь-якого торговельного підприємства.

Список використаних джерел:

1. Фролова Л.В. Проблеми формування товарних запасів на торговельному підприємстві в умовах нестабільності / Л.В. Фролова, О.С. Воскобоєва // Торгівля і ринок України : зб. наук. праць. – Донецьк : Вид-во ДонНУЕТ. – 2009. – Вип. 27. – С. 226-230.

2. Харламова О. ABC-анализ: методика проведения / О. Харламова // Управление компанией. - 2006 [Електронний ресурс]. - Режим доступу : http://www.4p.ru.

3. Шиков В. Азы управления запасами / В. Шиков // Логистика на инфопортале LogLink.ru [Електронний ресурс]. - Режим доступу : http://www.loglink.ru.

Ярослав ЗЛЕПКО
науковий керівник
к.е.н., викл. Стефанишин Л.С.
ІФННІМ ТНЕУ

НАУКОВО-ПРАКТИЧНЕ ВИРІШЕННЯ ЕНЕРГЕТИЧНОЇ ТА СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНОЇ ПРОБЛЕМ РОЗВИТКУ СУСПІЛЬСТВА В УМОВАХ ФІНАНСОВО-ЕКОНОМІЧНОЇ КРИЗИ

В умовах, коли в Україну припинено постачання газу з Російської Федерації, на часі реалізація проектів з переведення якомога більшої кількості державних та комунальних об'єктів, населення, на альтернативні джерела енергії.

У зв'язку з подорожчанням основних енергоносіїв останнім часом питання використання альтернативних відновлювальних джерел енергії стало актуальним. В Україні, на відміну від країн Євро-зони, ринок альтернативних відновлювальних паливних ресурсів знаходиться на стадії зародження.

Водночас, вищезазначені причини є вагомим підґрунтям щодо необхідності впровадження альтернативних видів палива, серед яких заслуговує на особливу увагу паливо з біомаси.

Головним завдання є максимально зменшити використання газу, перейти на більш вигідні та ефективні джерела енергії шляхом переходу на альтернативні джерела енергії

Основні завдання – поширення енергоефективних засобів серед населення, заміщення традиційних джерел енергії альтернативними видами палива, характерних для регіону.

Предметом є реконструкція існуючих котелень Івано-Франківська, які забезпечують обігрів основних та допоміжних приміщень, приміщень житлового фонду, а також підігрів води.

На даний час в котельні встановлено газові котли виробництва Івано-Франківського Державного підприємства "63 котельно-зварювальний завод" типу КС-Г-100 "Бистриця":

За опалювальний сезон дані котли споживають приблизно 1065768 $м^3$ газу (в грошовому еквіваленті це складає приблизно 4973,584 грн).

Метою реалізації даної ідеї щодо зниження собівартості теплової енергії є встановлення високоефективних твердопаливних котлів, які працюють на біомасі. Як можна зекономити, використовуючи котли, що працюють на щепці. Використання такого виду відновлювальної енергії є найоптимальнішим для Карпатського регіону. Зокрема, в Івано-Франківськівській області для щепки можна використовувати відходи від лісозаготівлі, залишки промислової рубки, тощо. Так в місті започатковано процес використання відходів деревини (біопалива) в якості відновлюваного джерела енергії для виробництва теплової енергії, який необхідно розвивати надалі. Дві котельні працюють на відходах деревини (біопаливі) на вулиці Юності, 11 та вулиці 22-го Січня,141 (с. Крихівці). На чотирьох котельнях ДМП «Івано-Франківськтеплокомуненерго» (Тролейбусна, 40а, Симоненка, 3, Федьковича, 91, вул.Довга, 68а) встановлені когенераційні установки з газопоршневими двигунами, які виробляють електричну та теплову енергію для потреб підприємства. Загальна встановлена електрична потужність когенераційних установок складає 3,5 МВт, а теплова – 4,4 МВт. Підприємство практично забезпечує себе електричною енергією власного виробництва.

Економічна ефективність даної ідеї забезпечується за рахунок різниці у вартості природного газу та палива, що буде використовуватись для даних котлів.

Тверде паливо відносно дешеве і доступне в будь-якому регіоні України, тому терміни окупності в даному сегменті невеликі і в середньому становлять 1 - 3 роки (залежно від існуючих тарифів, потужності і типу котлів). Сьогодні на ринку представлена значна кількість виробників твердопаливних котлів. Це пов’язано з нестабільністю ринку природного газу, постійне його подорожчання. Якщо ще декілька років тому було економічно доцільно опалювати приміщення природним газом, то нині ситуація інша. Існує кілька типів твердопаливних котлів, залежно від конструкції, принципу роботи,

палива та автоматики. Найбільш популярні та ефективні котли в Україні - це піролізні котли на деревині, котли тривалого горіння на вугіллі та дровах, дуже зручні і комфортні твердопаливні котли на пеллетах (деревних гранулах).

У піролізних котлах отримується тепло і від горіння палива, і від згоряння виділеного газу з палива (процес піролізу). Це найекономніші котли без перебільшення (при умові правильного підключення). ККД досягається до 94%, термін горіння без акумуляційної ємності в середньому 6 годин, з ємністю в середньому 12 годин. Примусова тяга дає такі переваги як економне використання палива, мінімізує задимленість, є можливість регулювати потужність (наприклад 20 кВт котел зможе ефективно працювати від 12 до 20 кВт).

Перевагами опалення пелетами є, в першу чергу, комфорт і доступність. Комфорт - значить мінімум часу на обслуговування і повністю автоматична робота. Доступність - на сьогоднішній день існує значна кількість виробників деревних гранул в Україні. Україна - один з найбільших експортерів гранул в країни Європи. Варто також відзначити і позитивні екологічні показники спалювання пелет. Викиди дозволяють використовувати даний тип котлів в будь-якому місці.

Для втілення даної ідеї можуть бути використані як власні кошти фізичних та юридичних осіб, так і кошти інвестиційних програм.

Одним із джерел погашення витрат на реконструкцію газових котелень в Івано-Франківську буде економія від зниження собівартості теплової енергії.

Роботи з реконструкції газової котельні в Івано-Франківську частково можуть виконуватись технічним та допоміжним персоналом котелень (це роботи, які пов'язані з демонтажем старого обладнання і підготовки приміщення до встановлення нового обладнання). Роботи зі встановлення та підключенню нового обладнання повинні проводитись фірмою, яка спеціалізується на виконанні таких видів робіт. Відповідно до Муніципального енергетичного плану (МЕП) м. Івано-Франківська на 2012-2016 рр. та довгострокову енергетичну Стратегія до 2025 р. в рамках проекту «Реформа міського теплозабезпечення в Україні» (проект PMT), який виконується компанією IRG (International Resource Group) за фінансової підтримки Агентства з міжнародного розвитку США (USAID).

Які недоліки у твердопаливних котлів? Є й деякі мінуси опалення на твердому паливі: твердопаливні котли, як правило, вимагають деякого запасу палива, періодичної чистки теплообмінника, а також закладки палива в топку.

Незважаючи на це, котли на твердому паливі є одним з найбільш недорогих і надійних способів опалення, а у сукупності з досить низькою вартістю палива, відсутністю витрат на обслуговуючий персонал це робить даний вид опалення максимально економічним протягом усього терміну служби котельні, рівень витрат на опалення даним методом набагато нижче вартості опалення багатьма іншими видами палива.

Загальною метою енергетичної Стратегії до 2025 року є досягнення енергетичної незалежності м. Івано-Франківська, що є фундаментальною підставою енергетичної безпеки міста.

Використання альтернативних джерел енергії є важливим як в національному, так і міжнародному масштабі – з точки зору реакції на глобальні кліматичні зміни та покращення енергетичної безпеки в Європі. Енергетична стратегія України визначає такі перспективні напрямки розвитку альтернативних та відновлювальних джерел енергії: біоенергетика, видобуток та утилізація шахтного метану, використання вторинних енергетичних ресурсів, вітрової і сонячної енергії, теплової енергії довкілля, освоєння економічно доцільного гідропотенціалу малих річок України.

Для вироблення і втілення в життя національної стратегії розвитку альтернативної енергетики в Україні є все: сировина, досвід, технічні і технологічні напрацювання, підготовка відповідних кваліфікованих кадрів у системі вищої освіти. Справа залишається за наданням галузі ефективної державної підтримки, що дозволить привернути так необхідні енергетиці інвестиції. Потрібна програма, яка б на державному рівні координувала участь всіх зацікавлених сторін: окремих громадян, бізнес структури, урядові установи, наукові, промислові та громадські організації.

По аналогії з досвідом провідних держав особлива увага має бути приділена наступним питанням:

•пріоритетній державній підтримці проведенню науково-дослідних, дослідно-конструкторських робіт, технічних і маркетингових досліджень в галузі альтернативної енергетики;

•сприянню в доступі до пільгових кредитів, безвідсоткових позик та інших інструментів фінансового стимулювання галузі;

•навчанню і розповсюдженню інформації про наявний досвід інших країн у виконанні аналогічних програм;

•об'єднанню зусиль щодо розвитку галузі з іншими екологічними і соціальними програмами, а також підтримці програми на загальнодержавному рівні.

Ці та інші заходи, безумовно, будуть сприяти збереженню та розвитку відповідного вітчизняного академічного, університетського та галузевого науково-технологічного потенціалу, розширенню міжнародного співробітництва в галузі альтернативної енергетики, зміцненню міжнародного іміджу нашої держави, зменшенню залежності України від найбільших світових постачальників енергетичної сировини, підвищенню рівня її енергетичної безпеки.

Список використаних джерел

1. Бабієв Г.М., Дероган Д.В., Щокін А.Р. Перспективи впровадження нетрадиційних та відновлюваних джерел енергії в Україні. // ЕЛЕКТРИЧНИЙ Журнал,- Запоріжжя: ВАТ "Гамма",1998 №1, - С.63-64.

2. Дероган Д.В., Щокін А.Р. Перспективи використання енергії та палива в Україні з нетрадиційних та відновлюваних джерел.//Бюл. "Новітні технології в сфері нетрадиційних і відновлюваних джерел енергії", Київ: АТ "Укренергозбереження",1999.- №2, - С.30-38.

3. Рейтинг енергоефективності регіонів України [електронний ресурс] // Ukrainian Energy Index - UEI 2012. – Режим доступу: http://www.energy-index.com.ua/uk/ratings/2012/regions/luganska/

4. Програма сталого енергетичного розвитку м.Івано-Франківська на період до 2020р. – 61 с.: [електронний ресурс] – Режим доступу: http://www.misto.esco.co.ua/best_practice/seap_ivano_frankivsk.pdf

Роман ЯКИМІВ
науковий керівник
к.е.н., доц. Михайлишин Л.І.
ІФННІМ ТНЕУ

ВПРОВАДЖЕННЯ ВИТРАТНИХ МЕТОДІВ В СИСТЕМУ УПРАВЛІННЯ ФОРМУВАННЯМ І РОЗПОДІЛОМ ПРИБУТКУ ПІДПРИЄМСТВ

Метою діяльності будь-якого підприємства є отримання прибутку. Максимізація прибутку є одним із основних завдань фінансового менеджера, яке для свого вирішення потребує оптимальних рішень у сфері капітальних вкладень, управління структурою та вартістю капіталу, доходами і витратами, основним і оборотним капіталом. Стабільне зростання прибутку - це результат ефективного управління фінансами господарюючого суб'єкта в цілому.

Управління прибутком поділяють на такі етапи [1]:

- формування прибутку;
- розподіл прибутку;
- використання прибутку.

При формуванні прибутку підприємства результат залежить від таких складових: валові витрати підприємства, дохід від реалізації продукції, який залежить від ціни та обсягу реалізації. Процес управління формуванням прибутку передбачає управління кожною з цих складових [2].

Управління витратами - це процес усвідомлення того, де, коли і в яких обсягах витрачаються ресурси підприємства, а також вміння забезпечити максимально високий рівень віддачі від використаних ресурсів [3].

Основним завданням управління витратами є пошук шляхів найефективнішого використання наявних обмежених ресурсів за допомогою планування, калькулювання, обліку і контролю виробничих витрат, а також мінімізація витрат на реалізацію продукції.

Наявність детальної інформації про витрати дає можливість оцінити ефективність використання ресурсів окремими підрозділами, доцільність здійснення витрат на виробництво певного виду продукції. На рис. 1 наведено класифікацію витрат підприємства.

Основну частку валових витрат підприємства складає собівартість продукції. Собівартість - це грошове вираження витрат підприємства, безпосередньо пов'язаних із виробництвом та реалізацією продукції. Визначення собівартості дає змогу здійснювати контроль за мірою споживання